

ОСНОВНИ СУД У ВЕЛИКОЈ ПЛАНИ

Ознака списка:

Ев:

ДОСТАВНИЦА

Прималац:

Назив писмена које се доставља:

1. Пошто се прималац није затекао на месту где се достављање писмена имало да изврши, достављање је извршено предајом писмена одраслом члану домаћинства примаоца - настојнику зграде, суседу, запосленом на истом

Број прилога:

Потврђујем да сам примио напред наведено писмено на дан (словима)

2. Пошто је прималац односно члан његовог домаћинства одбио пријем, писмено је остављено у стану - радном месту примаоца (Прибијено на врата стана примаоца односно просторије где је запослен.

(потпис примаоца)

Дана 20 год. у часова.

Разлог одбијања пријема

(потпис достављача)

Доставница (бела)

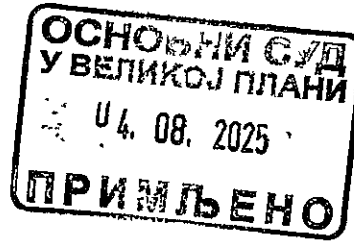
(Потпис достављача)

(Непотребно прецртати)

(Ако је прималац неписмен, или није у стану да се потпише, потписује га достављач са напоменом зашто прималац није ставио свој потпис)

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 643/2025
28.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Слободана Велисављевића и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Владимира Крстића, због кривичног дела недавање издржавања из члана 195. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Владимира Крстића - адвоката Александра Кнежевића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Великој Плани К.бр.281/21 од 28.09.2023. године и Вишег суда у Смедереву Кж1 37/24 од 22.03.2024. године, у седници већа одржаној дана 28.05.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Владимира Крстића - адвоката Александра Кнежевића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Великој Плани К.бр.281/21 од 28.09.2023. године и Вишег суда у Смедереву Кж1 37/24 од 22.03.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Великој Плани К.бр.281/21 од 28.09.2023. године окривљени Владимир Крстић оглашен је кривим због извршења кривичног дела недавање издржавања из члана 195. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од шест месеци. Окривљени је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка и да законској заступници малолетног оштећеног на име трошкова кривичног поступка исплати износ од 231.750,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Смедереву Кж1 37/24 од 22.03.2024. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног, а пресуда Основног суда у Великој Плани К.бр.281/21 од 28.09.2023. године, потврђена. Истом пресудом одбачена је жалба пуномоћника законског заступника малолетног оштећеног као недозвољена.

Бранилац окривљеног Владимира Крстића - адвокат Александар Кнежевић је поднео захтев за заштиту законитости против правноснажних пресуда, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП и одредбе члана 16. ЗКП, док из образложења захтева произилази да бранилац окривљеног указује и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, са предлогом да

Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање или их преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, нашао:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

Бранилац окривљеног, као разлог подношења захтева истиче повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено окривљеном. Међутим, наведену повреду закона суштински образлаже тако што оспорава и полемише са чињеничним утврђењима у правноснажним одлукама, дајући сопствену оцену изведених доказа која је потпуно другачија од оне дате у побијаним пресудама. Ово стога што у захтеву наводи да је одбрана мишљења да не постоји умишљај, како директни тако ни евентуални, јер управо одбрана окривљеног да је уплате вршио у периоду који је обухваћен диспозитивом оптужног акта говоре у прилог томе да на страни окривљеног не постоји умишљај у погледу даваоца издржавања за период од 16.05.2018. године до 02.04.2021. године јер су све уплате везане за овај период, док по претходној пресуди није извршио уплате. По мишљењу одбране у ситуацији када је окривљеном онемогућено да означи период за који врши уплату, а имајући у виду да су неспорно све уплатнице које се налазе у спису предмета везане за наведени период, суд је морао у недостатку других доказа да окривљеног ослободи од оптужбе.

Како, дакле, бранилац окривљеног у поднетом захтеву, као разлог побијања правноснажних пресуда, само формално означава повреду закона због које је подношење захтева дозвољено окривљеном, док суштински оспорава чињенично стање утврђено у правноснажним одлукама и оцену доказа дату од стране суда, а што не представља законски разлог због којег је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни суд захтев окривљеног Владимира Крстића - адвоката Александра Кнежевића, у овом делу, оценио недозвољеним.

Бранилац окривљеног у захтеву наводи и повреду члана 16. ЗКП, јер се судови нису водили наведеном одредбом, већ су необразлажући на јасан начин и непоклањањем вере доказима који су ишли у корист окривљеног грубо прекршили цитирану одредбу. Поред наведеног, у преосталом делу захтева бранилац окривљеног оспорава образложење другостепеног суда и наводи да је неоснован закључак суда да је окривљени исте признанице користио у поступку опозива условне осуде, на који начин суштински указује и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Како, наведене повреде не представљају законски разлог због којег је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и браниоцу због повреде закона, то је Врховни суд захтев браниоца окривљеног Владимира Крстића - адвоката Александра Кнежевића и у овом делу оценио недозвољеним.

Из изнетих разлога Врховни суд је, на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Владимира Крстића - адвоката Александра Кнежевића одбацио као недозвољен.

Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић,с.р.

ан

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић

Ranckovic

Потписује га достављач са напоменом зашто
прималац није ставио свој потпис.